

imidlertid, at vi maa opretholde det som offentligt Vand op til Laksegaarden, og derfor maa disse Afsnit a, b og c nærmest komme til at lyde saaledes, at der bliver et Afsnit fra Anduvningstønden ved Udbyhøj og op til Randers, som kan kaldes a, og et Afsnit fra Randers til Laksegaarden, som kan kaldes b, og den øvrige Gudenaå bliver saa c. De øvrige Bække blive da d, eller ogsaa maa de henlægges under c. Jeg mener, at det er rigtigt, at der i de smaa Bække og Aaløb er en saa lang Fredningstid som muligt, thi det er der, at Ørreden yngler. Med Hensyn til Tegnene kan der jo siges baade for og imod, men jeg tror dog ikke, at Fiskerne i og for sig ere stærkt imod Tegnene, idet de gaa ud fra, at de ikke blive generede med at faa dem, og at det bliver saaledes, at Tegnene kunne faas udleverede til de virkelige Fiskere, som bo omkring Pladsen; det kan jo hjælpe Kontrollen og Tilsynet. Som sagt dette have Fiskerne i og for sig ikke saa meget imod; om der skulde kunne findes en anden lettere Ordning, kan Udvalget senere tale om. Men saa er der Spørgsmaalet om en anden Fredningstid. Ja, der er det jo, at Laksen gaar ind i Gudenaåen enten for at søge Læ for Sælhundene eller for at komme af med Lakselusene, eller hvad Grunden nu kan være. Men saa er der ingen Grund til at frede den, og i alle Tilfælde er Fredningstiden absolut for lang; den maa indskrænkes noget. I Kommissionsbetænkningen er det sagt, at Laksen tager af, og det mener man er, fordi der er fisket for stærkt. Det er slet ikke givet. Laksen er nu en Gang meget periodisk. Der kan være Gange, hvor Laksen udebliver; man kan se det i Amerikas store Floder, der kan den blive borte, og det er saaledes ogsaa her. Storm og Vind kunne forhindre, at de komme ind, eller med andre Ord, naar Vinden driver Vandet af Fjorden ud i Kattegat, gaa Laksenerne ind, men drives Vandet fra Kattegat ind i Fjorden, holder Laksen sig tilbage. Men naar Kommissionen har villet hævde, at Laksene vare i Aftagende, idet den oplyser, at der i Tidsrummet fra 1876—81 fangedes 795 Laks, i næste Femaar 427 og i næste 371, maa jeg gøre opmærksom paa, at man ogsaa i gammel Tid har set noget lignende. Borgmester Neckelmann oplyser, at der i 1820 i en Laksegaard i Gudenaåen fangedes 1104 Stykker, i Aaret 1821 895, i 1822 597, i 1828 22, i 1830 11 og i 1831 18. Lignende Forhold vare ogsaa til Stede i andre Laksegaarde.

Man ser saaledes, at der med faa Aars Mellemlum kan komme et pludseligt Spring i Laksens Antal fra flere Hundrede til blot ganske faa, og at Antallet da kan hæve sig igen. Naar Kommissionen derfor siger, at Laksen er taget af i Tal, fordi der er fisket for stærkt og har været drevet Rovfiskeri paa Laksene, mener jeg, at det svæver fuldstændig i det blaa, og jeg mener ikke, at vi behøve at regne dermed, naar vi skulle lovgive derom. Det kan ikke hjælpe noget, at vi sige til Fiskerne, at de ikke maa fange dette meget værdifulde Dyr. Det er dog ingen Ting værd, naar det gaar op og afmagrer eller gaar ud igen. Derimod vil jeg indrømme, at en Fredningstid kan være nødvendig nok for Ørredernes Vedkommende. Med Hensyn til Fiskeriredskaberne vil det vist for Ørred- og Graafiskevaadenes Vedkommende være rigtigt, at de faa Lov til at være noget dybere end 14 Fod, som der staar i Forslaget. Fiskerne holde paa, at de nok kunne være 18 Fod, idet Sejldybet af Havnevæsenet er uddybet til 18 Fod. Naar Fiskeriredskaberne ikke kunne komme ned til Bunden, kan man ikke fange disse Fisk. Maskevidden er sat til $1\frac{1}{4}$ Tomme, men Fiskerne mene, at 1 Tomme er nok. Dette Maal gælder ogsaa i andre Farvande, saa der er ingen Grund til at sætte det højere her. Endelig vil jeg ligesom det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) sige, at man ogsaa maa have Lov til at fiske Sild om Efteraaret i Oktober og November. Man maa da ogsaa om Efteraaret have Lov til at fiske noget højere oppe end til Møllerup, der bør kunne fiskes helt op til Udhusene.

De faststaaende Nedgarn, herunder Toggergarn, maa ogsaa være noget dybere end angivet. Der staar 7 Fod, men de bør kunne være 8 Fod.

I Punkt 7 staar der, at „naar det ved foretagen sagkyndig Undersøgelse viser sig, at Fiskebestanden kan taale det, kan Landbrugsministeriet ved Bekendtgørelse tillade, at der i Sejldybet bruges løse Nedgarn“. Det bør vistnok være saaledes, at disse Redskaber maa bruges i alt Fald i Randers Fjord til Sønderbro. Thi det kan være meget vanskeligt at faa at vide, paa hvilken Tid Fiskebestanden er en saadan, at den kan taale det. Det er et af de vigtigste Redskaber for Fiskerne. Naar de ikke maa bruge det, vil deres Fangst blive meget indskrænket. I det fastsatte Tidsrum for Fredningen maa man foruden at fiske paa Grundene ogsaa have Lov til at fiske med Medestang, foruden fra Land